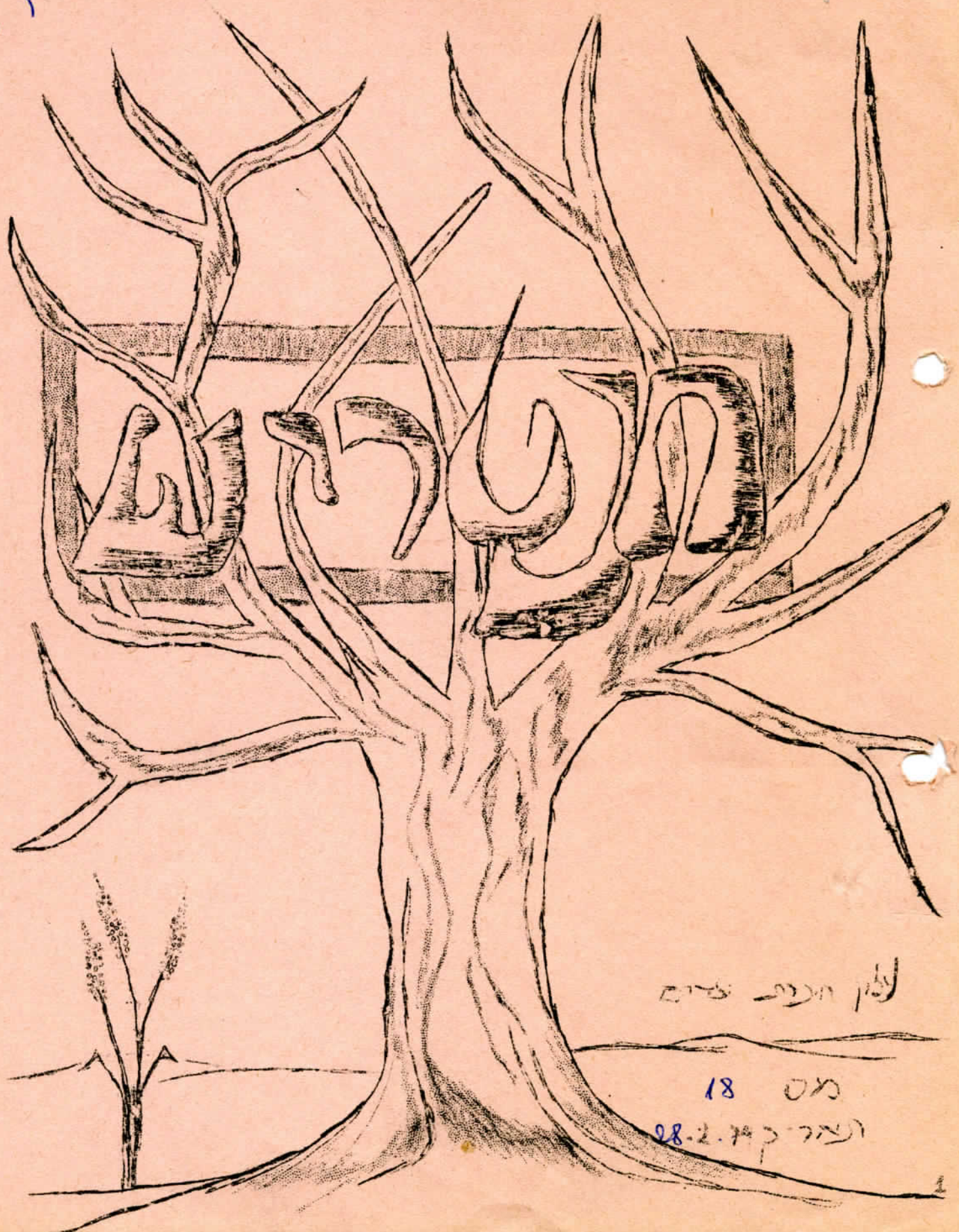

38 731

לפני חלון בית

18 מס

העיר תל אביב 28-2

(שיר שנקלט איפשהו ולא ברור בדיוק מאיפה,
אבל חשבנו שהוא יפה מאד, וכדאי לכולם.)

הקטיבי.

כאשר אני מבקש להקטיב לי
ואת מתחילה ליעץ לי
לא עשית מה שביקשתיך.

כאשר אני מבקש ממך להקטיב לי
ואת מתחילה להסביר לי, מדוע אני צריך להרגיש כך...
את פוגעת בהגשותיי.

כאשר אני מבקש ממך להקטיב לי
ואת מרגישה שעלייך לפעול על מנת לפתור את בעייתך
את מאכזבת אותי, למחוז שזה נשמע מוזר.

הקטיבי! כל מה שביקשתיך, הוא להקטיב,
לא לדבר, או לפעול - רק לשמוע אותי.

אני יכול לדאוג לעצמי, אינני חסר ישע
אולי חסר אומץ, והססני, אך אינני חסר אונים.

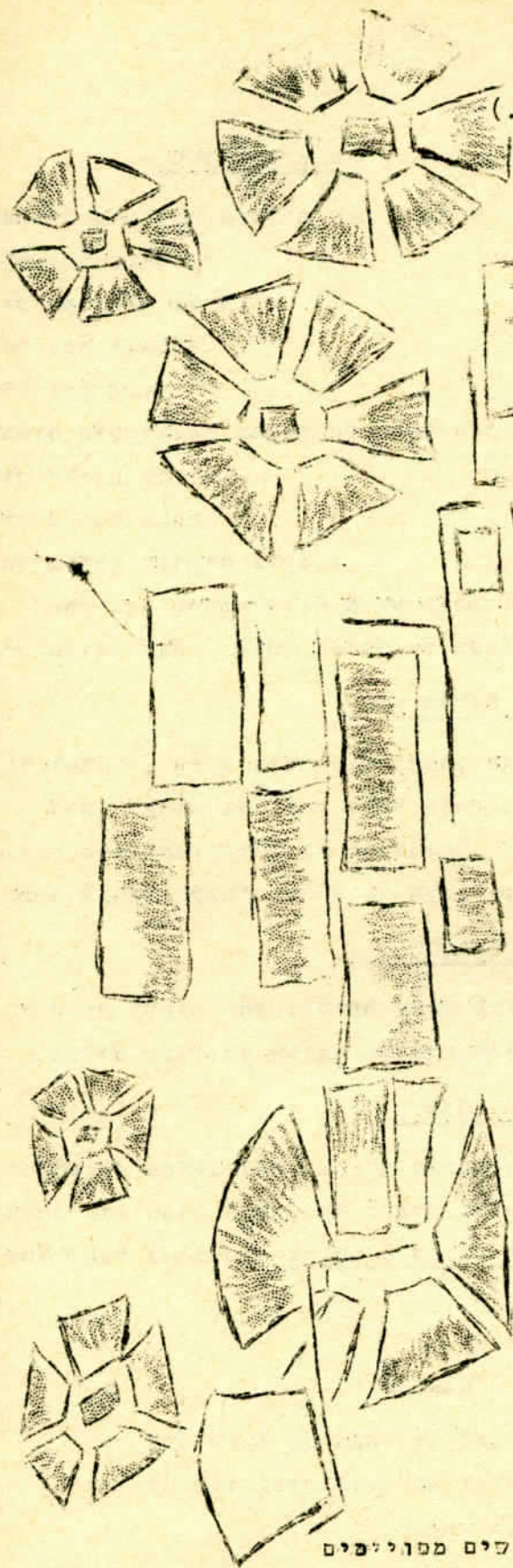
כאשר את עושה משהו למעני,
שאני יכול, וצריך לעשות בעצמי,
מגבירה את, את חשבותיי ~~פחות~~!
אולם, כשאת מקבלת מעובדה פשוטה
שאני מהגיש מה שאני מהגיש, אפילו אין זה הגיוני
אז, יכול אני לחהול לשכנע אותך,
רק כך אתפנה להבין, - אתה מסתחר מאחורי הגשותיי
וכשזה בהור, אז גם החשובות נהירות לי.
ואינני זקוק לעיצות.

גם הגשות לא הגיוניים מקבלים מטמעה
כשאנו מבינים את אשר הם טומנים בחוכם.

ייתכן כי זו הסיבה מהוע תפילות עוזרות לעיתים - לאנשים מסויימים
משום שאלהים דומם ואינו מנסה לארגן דברים.

אלהים רק מקטיב ומאפטר לך לעבד את הדברים בעצמך.

לכן; אנה הקטיבי ורק שימעי אותי, אם את רוצה לדבר, חכי רק הגע לתורך
ואז אני אקטיב לך.

בחורה היא ספר

בחורה היא ספר בעטיפה יפה שבחיים אוהבים לעיין בו.

יש ספר פשוט

יש ספר יפה ולעניין

יש ספר ילדותי

יש ספר יטן

בחורה איננו לבנטי ממליץ את הספרים אבל חוץ כדי כך גם הספר ממליץ קוראים

יש הקורא בבוקר

יש הקורא בערב

אך בליה קוראים כולם...

אחד הוא שמרני - בבית סמיך קורא ושני בספריות ציבוריות מעדיף להמצא,

יש הקורא בבחור, עוסף השומר על הספרים, ואחד הוא רבדן ומסאיה סמנים.

מעלות הספר

קל לשימוש, אינו דורש כוח מימד, פחט לפעם השאשונה שהדפים דבוקים.

ניתן לקרוא בכל ארץ ובכל אומה בלי הבדל גזע ומין, וניתן לקרוא בעמידה, בשכיבה -

ובכל מצב אחר, (ניתן גם לעוררים).

אפשר לקרוא בספרים גם באור חלש, וקורא וחיק מסוגל להתמצא במסחור הספר גם בחושך.

חסרונות הספר

אין אפשר לפתוח מוחש, קריאה יתרה מעייפת, לא ניתן לקרוא ספרים אפילו כשהקורא מרכיב מקפיים

ספרים שסגנונם מסובך והוכנסו בניגוד להגיון, הקורא צריך להוריד את הכריכה לפני השימוש.

הוראות כלליות

יש ספרים שהצניעות נאה, אך חוכנם ריק ומכוער.

הספר הוא רכוש הכלל, פחט למקרה שאדם מטביע בו חותמת אישית. נהג בספה בקדינות -

ואל תטפל בו בגסות כי רבים הם חברים הרוצים לקרוא בו אחרים.

מאח אלפי.

בזמננו

ילה אחד שואל את אבא שלו "אבא מה יש היום בטלוויזיה?"

אז אבא שלו עונה לו: "לא רק שאח עוור, אתה גם נודניק?!"

מפי הטף: הוק!

מאף הטף: נודלת!

ומפי אדם מדה: Bet 14

(לקטו וערכו ילדי פעוטון עופרית. ארי. סליחה -

נרקיס)

החלטות מהאסיפה

יום ד' 17.1.79 שעה 7.30 בערב

א. מזכירות

הוחלט להרכיב מזכירות שתפקידה יהיה להכין את הנושאים לאסיפה ולעבדם, כחיי לייצל את תהליך הדיונים הקבלת ההחלטות באסיפה. עדיין לא הוחלט בבירור מי ישב במזכירות, (אם משהוא רוצה להצטרף-נא להודיע לניר או לאליסע- מרכזי חב"ל).

בנוסף למזכירות יהיו מנחים שיעבירו את הנושאים לחברה, וינחו את החיון. האסיפה תחקים בשני שלבים (אם יהיו בה מספיק חברה)

- א. בקבוצות חיון עם יחזנו בנושאים השונים ויחליטו החלטות.
- ב. מליאה של כולם, סכום החלטות בלי דיונים

ב. מנחים

אין מנחים קבועים בכל אסיפה נבחרים כמה חברה שמתוכם כ-3 ינחו את האסיפות. הוחלט על זכויות מנחה; מותר לו להפסיק חיון באמצעו לפי שקול העתו (כתוצאה מתהליך האסיפה האחרונה).

ג. סדר היום של חברה- הילדים;

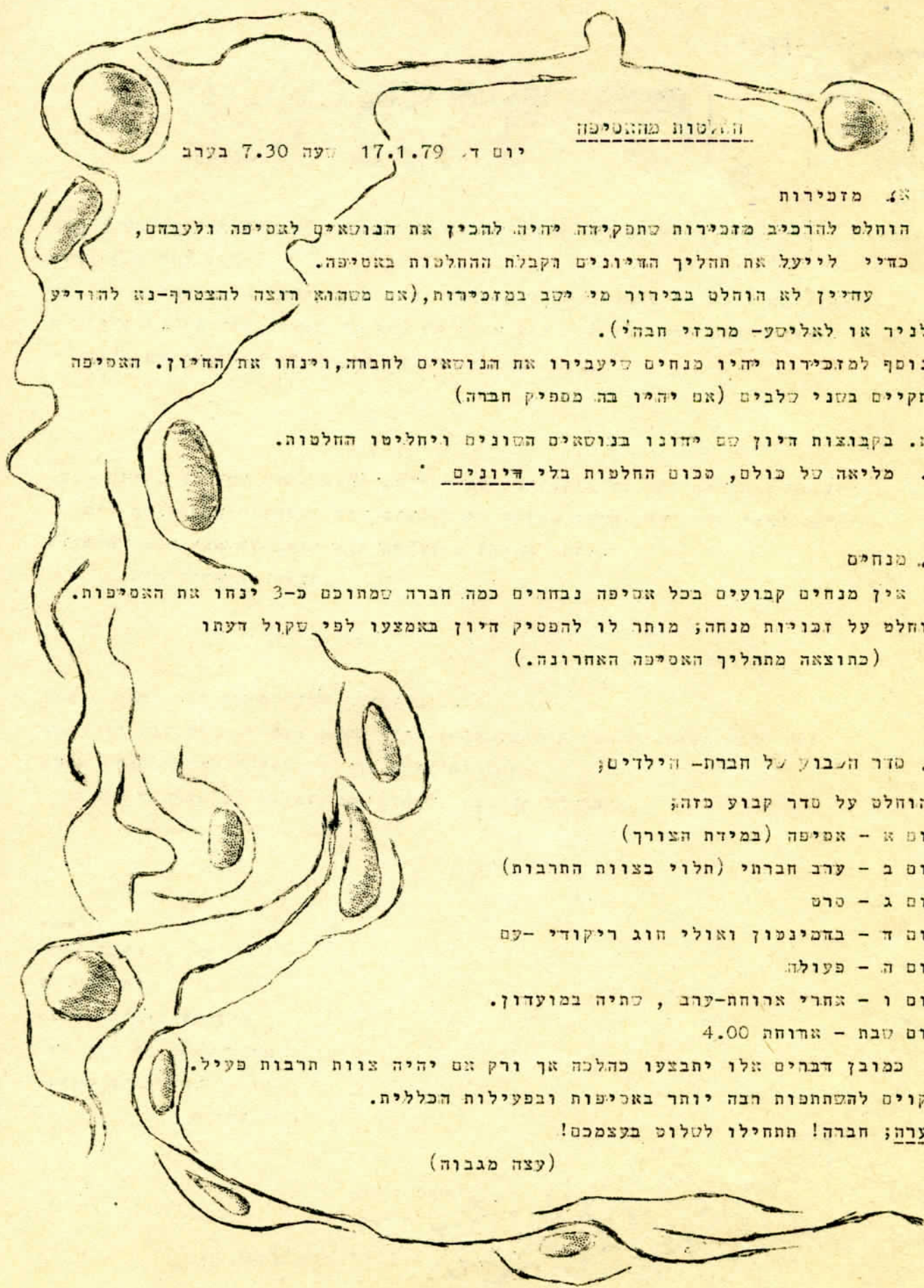
הוחלט על סדר קבוע מזה;

- יום א - אסיפה (במידת הצורך)
- יום ב - ערב חברתי (חלוי בצוות החרבות)
- יום ג - סרט
- יום ד - באמינטון ואולי חוג ריקודי-עם
- יום ה - פעולה
- יום ו - אחרי ארוחת-ערב, שיהיה במועדון.
- יום שבת - ארוחת 4.00

כמובן דברים אלו יתבצעו כהלכה אך ורק אם יהיה צוות חרות פעיל. מקוים להשתתפות רבה יותר באסיפות ובפעילות הכללית.

הערה; חברה! תחילו לטלוט בעצמכם!

(עצה מגבוה)

הרהורים

אנשים שפשוט הולכים בהלם הישר ולא רואים מה שקורה מצדדיהם, ואז פתאום, חוטפים
שוק, לאן הכל נעלם?

אך אין תשובה מיום שהדרך שבה הלכו לא נוחנה להם אותה. אז אולי הם יזינו -
ה'ענייט גם לצדדים ויראו שהחיים לא תמיד בקו ישר וכל אחד בוחר בעיקול שלו.
אולי אם יראו גם את הפנות לא יחטפו יותר שוק.

כן, חורף, אני לא אוהב אותו במיוחד אבל מיוחדים בו הם ימי הקיץ פתאום,
בין כל הטפות שנופלות היא מופיעה לה זהובה וחמה ואז ישנם ימים נפלאים -
ופתאום הלב יוצא אל הקיץ ואל העליזות והחום שבו.
וחבל שעכשיו חורף.

לברוח מכאן. כן פשוט לצאת לכמה זמן.
קבוצה זה חבר טוב אך הוא סוגר עליך ולפעמים אתה מחגיש כלוא ומוכר מדי, -
ואתה רוצה לברוח למקום שבו לא מכירים אותך
שתוכל להסתתר בו להרגיש מה שרצה, ובעיקר זה החופש.

ישנו קבוצה
עם שהחורים
כולם מהלכים בעננים
ורק אני עם הראש למטה
דואה את האמה
האומנם?

מאת; נעלם

קבוץ צעיר

מה לעוד נשאר לספר מקיבוץ צעיר...

כמובן, נתחיל באוכל, היה מאוד מבוהן; מנה האסוונה; הצילים מטוגנים מנה שניה; הצילים מעוטנים, מנה שלישית מלח הצילים.

לארוחת צהריים; מנה האסוונה; תיחט מנה שניה; שארית הוצילים המטוגנים מארוחת - בוקר וכו'....

ישנו במקלטים, איזה מיץ, אהה.. עם כל הג'וקים והאבק!! , בשביל לעשות קצת- כושר להגליים היינו הולכים לפיול קטן למקלחת אשר לחוב לא היה בחדר התיחט. היתה שם גזענות מאוד חזקה; "המועהון - לחבהים בלבד", אנחנו התמרמחנו; מה- פתאום אנחנו עובדים, והט לא טורחים לקלוט אותנו.

וכשאייתי בא להחליף את דודו, אשר לא ימל להתגבר על בעגועיו הביתה, ציפנו כי יסחרר אותנו מהעבודות.... אבל היה בהיוק ההפך....

ביום האחרון חטפנו טרקטור ובן ערובה שינהג לנו אותו, ופנינו לעבר "המרטבה"- הניצב חזק מול הקצע כחול מעוטר בעננים... (כמה דומנטי).

אך כוח פייסיקאלי מסך את המחקטרה למטה ונאנחנו כמעט איחוו... אבל קצת יותר למטה... מתחת לאדמה...

ב: יגור היה כסף לא נוהמלי!

הבן העובד אליעז.

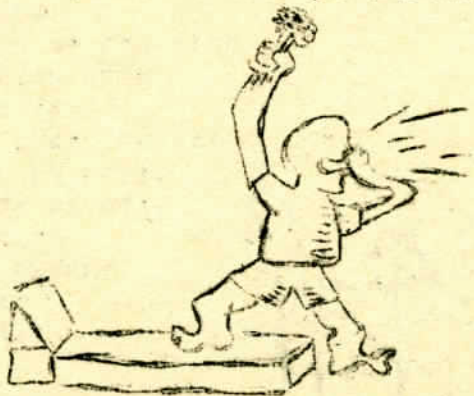

צהור טיחים וספורים - חכה לערב חברתי

ישבנו במעגל והעברנו דף, כשכל אחד מוסיף כמה מילים, וחנה התוצאות; (לאחר צנדורה המורה).

"ילדים הרוטים! הוא צעק, חפטיקו עם זה, מופרעים!" הוא חזר והכחיל ונחנק! על קברו אז הונחו הפהחים.

ונאמר להכרו אמן ילד טוב הוא היה, קצת שמן נקוה טאי טעם, יקום מקברו ברמה אז יטא את קולו.

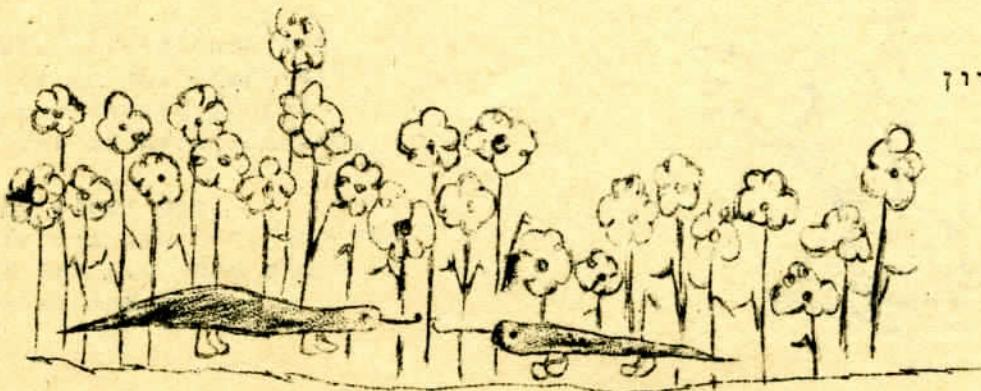
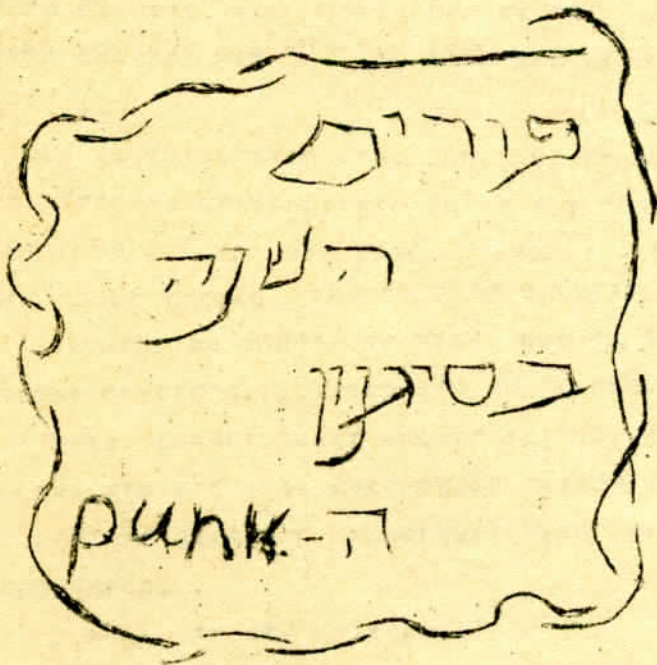
ועוד מזכרונות הערב חבדתי-

הוא לא ידע מי הוא עד שהיום המיוחד הגיע.
עד שיום אחד הוא אותה הטביע,
ואז אחרי שנחנקה, והמים חדרו
לאזניה, אפה, ופיה-

ונסה הוא אותה למשוח מהמים
מטן בשערה וזעק לשמים;
"למה קרה לי זה המקרה?
איפה טעיתי, מה אעשה?
אך, הגומהים לא האוני
אז לא יחפטוני!!".

שיר החרדון

היה היה חרדון
בעצם היו המון,
לפני עמדו שלטה
שפיטפטו נורא.
וקלהים לספר הציתי,
וזה מה שעשיתי.
מוצא חן או לא,
זה בעיה שלו
אבל מה אפשר לעשות
שמחחח לחלון
עמד זה החרדון
שבכלל לא אכפת היה לו,
שאני הוצה לשון.
הוא חכנן פגישה
עם אחת מאד חתיכה
נדמה לי חרדונה.
כשמרוב כאב
ספר לי את מי הוא אוהב
ידעתי שאוהה היא
מאוהבת בדובי
והחלטתי בשביל החרדון
החיים הם רק אסון.
לכן מחבתי את חיינו
יחה עם מעין
ולשמחתי הצלחתי
לסיים שיר
עצוב!.

מוקדש; "לנערי עונשים"
נערי העוכרת.

לפני מספר ימים
יצאתי לטייל
מעל עפות יונים
עליי, היפחזף של צל.

לפתע אחת מהן מהירת הצל
בכנפיה מבעטת...
גופה צונח ונופל...
קריאה רכה, פחלסת,

הצחי לנקודת פגישתה בארץ,
הגעתי מהנשט,
פרושות, רפויות, כנפיה
ועוד גופה נוטט.

חור מכאיב, אהום
ניבט בי מגופה.
לבי בי יהלום,
האיתה-מגיע קינאה.

נוטף דמה, נוטף
נמס בי אז לבי.
ומשהו מהפרך...
נפשה-יוצאת. היא!

כואב שט עזבתיה,
מהרהר הלכתי עולם!
צפורה = חיים כאלה-
נורחה- ליבה נדט!

ושם לידי עומדים,
דוג נערים פשוטים.
ועוד הם מכוונים-
צפורי עופרת אל אלו החיים.

אפילו לא עקבו ממסלוליה!

ניר פ.

מ'ס' - אכטונק / י'ק'ט'א'ש' ב'ן
ס'א'ש'ר' ש'ט'ר'א'ת'

There was once a man from "Tralee"
who was stung on his neck by awasp
when asked if it hurt
he replied not a bit
it can do it again if it likes

~~~~~

A
Dear Adam,
Lofen dis nayver, isloggen nay mist?
Richer funt tigayt mint lachem mashtin
luva shtonk nay shooooooooolts
with love

D'r vioc &?*(' , *) ?%£ smith

נסעתי לירדן
נסעתי עם אשתי
ברקטים לא היו לי,
דהסתי ערבי.
אמר הוא; היי חמוה,
אולי תעמוד בתור,
חורך למוח עכשיו.
וכך מאחורי הגב
שלף הוא הסכין
חתך לי את הפין... בטחון.

זו לא חוכמה לחייך
כשמש ואביב
והמון חבהים מטביב
צריך לדעת לצחוק
גם כשעננים, ורטוב ועצוב
ולבד
זו לא חוכמה לאהוב
אח מי שהולך אתך בחלם הישר
ואומר ועושה את אוחו דבר
צריך לדעת לאהוב
אח המוזר, הלא מוכר, השונה
כי יש אנשים יפים - רק עמוק עמוק בפנים.

(ביקורת; נהניחם? האין זה אמיחי זנכון
ויפה?)

הרהור עצוב / מאת אלינע

לפני הרבה שנים איפה שהוא בעולם
היחף בשמים דבר קל בדמות ענן
הוא ריחף למעלה והחיים התנהלו למטה;
על הארץ, על הים, על אוניה שטה.
הדמות נעטחה כבדה מיום ליום, היא גדלה במהירות.
אנשים המשיכו לחיות, אך באמת, מאד בזהירות
הילדים שיחקו בגן והתנהגו יפה
הענן גדל וטלט גדול היה מראה; "אני גדל, אני עומד להתפוצץ... אני מלחמה!!"
יום אחד, יום תמים אחד - בלי הודעה קרע
הובים, מטוסים, חיילים החלו נופלים מהסמים
הרגו אנשים, הרגו חיות, ובעלי כנפיים
הרגו ילדים הרגו אנשים במאות ומאות
השם עצוב וקשה לראות,
אך איש לא מראה מאמץ להפסיק את זה
אז נמשיך למות בהמונינו
מי זה טבוע בנו ואנחנו יוצרים את זה,
אנחנו עצמנו.

